

Dosarul nr. 2rac-253/2022
2-19185821-01-2rac-31102022

Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan Vodă (I. Nașco)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, O. Cojocaru, M. Anton)

Î N C H E I E R E

21 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de către Societatea cu Răspundere Limitată „Alsar Grup”, reprezentată de avocatul Natalia Vladimirov și de Gospodăria Țărănească „Onofrei Alexei”, reprezentată de avocatul Tatiana Voloh,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Gospodăria Țărănească „Onofrei Alexei” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Alsar Grup” cu privire la încasarea prejudiciului material,
împotriva deciziei din 05 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 20 noiembrie 2019, GȚ „Onofrei Alexei” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Alsar-Grup” prin care a solicitat încasarea prejudiciului material în sumă de 63 076,66 de lei, a plății de arendă achitată pentru lunile septembrie-decembrie 2018 în sumă de 6 666,66 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 6 892,30 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că 12 decembrie 2017, GȚ „Onofrei Alexei” în persoana lui Onofrei Alexei a încheiat cu SRL „Alsar-Grup” în persoana directorului Avanesean Sarchis contractul de arendă nr. 1/1 al depozitului cu suprafața de 300 m² pentru păstrarea cerealelor, amplasat în s. Xxxx, pentru perioada anului 2018, începând cu data de 01 ianuarie 2018 până 31 decembrie 2018, taxa de arendă fiind de 20 000 de lei.

A relatat reclamantul că a achitat suma de 20 000 de lei pentru arenda depozitului la data încheierii contractului de arendă. În timpul negocierilor privind arendarea depozitului reclamantul în persoana lui Onofrei Alexei a propus pârâtului ca plata pentru arendă să fie efectuată prin transfer, însă ultimul a insistat la achitarea plății în numerar cu eliberarea bonului de plată. După achitarea plății pentru arendă pârâtul pe parcursul a mai multor luni a refuzat să elibereze bonul de plată și factura fiscală. Abia la data de 25 iulie 2018 SRL „Alsar-Grup” a eliberat

GȚ „Onofrei Alexei” bonul de plată nr.10, bonul fiscal nr. 0001 și factura fiscală seria și nr. SU349726 în confirmarea achitării sumei de 20 000 de lei pentru plata de arendă a depozitului.

A notat că, depozitul a fost transmis reclamantului, însă la data de 31 august 2018, SRL „Alsar-Grup”, în mod unilateral contrar prevederilor pct.3.1, pct.3.2, pct.3.3 și pct.3.4 din contract, fără preaviz înaintat în scris în termen de 30 zile și în lipsa temeiurilor de încetare a arendeii a rezolvit contractul de arendă, ca rezultat al refuzului GȚ „Onofrei Alexei” de a mai achita suma de 30 000 de lei, extra contractuală, ce nu a fost negociată la momentul încheierii contractului de arendă.

A menționat reclamantul că a fost pus într-o situație dificilă în preajma perioadei de recoltare a grânelor neavând posibilitatea de a folosi depozitul arendat pentru păstrarea recoltei (floarea soarelui și porumb). Prin urmare a fost pus în situația de a încheia alte două contracte de depozit nr. 02 din 02 septembrie 2018 și nr. 12 din 03 octombrie 2018 cu SRL „Melnival Prim” din or. Căușeni, pentru păstrarea porumbului și floarea soarelui, suportând cheltuieli de 56 410 de lei. Suma cheltuielilor suportate fiind alcătuită din cheltuieli de transport a recoltei de floarea soarelui 94500 kg și porumb 150880 kg la depozitul SRL „Melnival Prim” în sumă totală de 15 060 de lei și cheltuieli de păstrare a recoltei în sumă de 40 450 de lei.

Reclamantul a solicitat încasarea de la pârât a prejudiciului material în sumă de 63 076,66 de lei, constituit din 56 410 de lei cu titlu de cheltuieli de transportare și păstrare a cerealelor la depozitul SRL „Melnival Prim” din Căușeni, 6 666,66 de lei cu titlu de plată de arendă achitată pentru lunile septembrie-decembrie 2018 și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 6 892,30 de lei constituite din 1892,30 de lei cu titlu de taxă de stat și 5 000 de lei cheltuielile de asistență juridică.

Prin hotărârea din 09 decembrie 2020, corectată prin încheierea din 06 ianuarie 2021 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial.

S-a încasat de la SRL „Alsar-Grup” în beneficiul GȚ „Onofrei Alexei” prejudiciul material în sumă de 6 666,66 de lei și cheltuielile de judecată compuse din 200 de lei cu titlu de taxă de stat și 500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, acțiunea a fost respinsă.

S-a încasat de la GȚ „Onofrei Alexei” în beneficiul SRL „Alsar-Grup” cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2 000 de lei.

Prin încheierea din 06 ianuarie 2020 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, a fost corectată greșeala din textul dispozitivului hotărârii, anume data pronunțării dispozitivului hotărârii din 30 noiembrie 2020 s-a substituit cu data de 09 decembrie 2020.

La 24 decembrie 2020, SRL „Alsar-Grup” a declarat apel împotriva hotărârii din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, solicitând casarea parțială a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei decizii noi prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată.

La 06 ianuarie 2021, GȚ „Onofrei Alexei” a declarat apel împotriva hotărârii din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, care prin încheierea din 18 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost restituit ca

tardiv.

Ulterior, la 21 februarie 2022 GȚ „Onofrei Alexei” a depus apel incident împotriva hotărârii din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, prin care a solicitat casarea parțială a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

Prin decizia din 05 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de SRL „Alsar-Grup” și apelul incident depus de GȚ „Onofrei Alexei” și a fost menținută hotărârea din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, solicitarea reclamantului cu privire la încasarea de la SRL „Alsar-Grup” a prejudiciului material ca rezultat al neonorării obligațiilor contractuale în sumă totală de 56 410 de lei este neîntemeiată. Or, de către reclamant nu au fost prezentate careva probe conform art. art. 118-122 din Codul de procedură civilă privind faptă ilicită pretinsă, cât și raportul de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciul cauzat, de către SRL „Alsar-Grup” în raport cu reclamantul.

Mai mult, de către reclamant nu a fost prezentat actul de transmitere-primire a depozitului cu suprafața de 300 m² pentru păstrarea cerealelor, în urma încheierii de către părțile contractului de locațiune, care este o condiție esențială a contractului de locațiune, astfel pârâtului nu-i poate fi imputată vina pentru rezilierea unilaterală a contractului, respectiv fiind corectă concluzia primei instanțe despre respingerea ca neîntemeiată și neprobată a pretenției reclamantului cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 56 410 de lei.

A mai indicat Curtea de Apel Chișinău că, nu a fost dovedită comiterea de către SRL „Alsar-Grup” a unei fapte ilicite în raport cu GȚ „Onofrei Alexei”, la materialele cauzei nefiind anexate probe ce ar dovedi faptul cauzării unui prejudiciu material pentru perioada în care GȚ „Onofrei Alexei” nu a avut posibilitate de a folosi depozitul.

Astfel, instanța de fond a stabilit toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, a apreciat corect probele din dosar prezentate de către participanții la proces și a aplicând corect legea materială și legea procedurală.

La 05 octombrie 2022, SRL „Alsar Grup”, reprezentată de avocatul Natalia Vladimirov, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 05 mai 2022 prin care a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului a invocat că, au fost aplicate eronat normele dreptului material și procedural, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată și au fost apreciate în mod arbitrar probele.

A mai relatat recurentul că reclamantul nu a anexat nici o probă prin care ar fi fost confirmat faptul expedierii, primirii sau înaintării unei notificări privind rezilierea contractului, sau o probă scrisă care ar confirma rezilierea unilaterală sau amiabilă a contractului, ca urmare, nu este probat faptul că SRL „Alsar-Grup” a reziliat unilateral contractul de locațiune.

La 02 noiembrie 2022, GȚ „Onofrei Alexei”, reprezentată de avocatul Tatiana Voloh, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 05 mai 2022, prin care a solicitat casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău și emiterea unei

hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs a invocat că, motivarea instanței de apel este una ambiguă și nu răspunde principiului de legalitate. Or, potrivit art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de către instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

A relatat recurentul că, Curtea de Apel Chișinău eronat a apreciat circumstanțele de fapt și de drept stabilite, în coraport cu respingerea cerinței privind încasarea cheltuielilor rezultate în urma neonorării obligațiilor contractuale, considerând neîntemeiată și neprobată această pretenție.

Consideră ca fiind întemeiate pretențiile privind încasarea prejudiciului cauzat prin neonorarea obligațiilor contractuale asumate de către SRL „Alsar-Grup” prin contractul de arendă încheiat la 12 decembrie 2017 cu GȚ „Onofrei Alexei”. De asemenea, este argumentată și solicitarea privind încasarea prejudiciului cauzat ca rezultat al neonorării obligațiilor contractuale de către intimat în sumă totală de 56 410 de lei.

La 31 octombrie 2022 și la 11 noiembrie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copiile cererilor de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisorile de însoțire anexate la materialele dosarului (f.d. 34, 44, vol.2).

Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 05 mai 2022. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces, la data de 05 septembrie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d. 19, vol.2).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că SRL „Alsar Grup”, reprezentată de avocatul Natalia Vladimirov, a depus cerere de recurs la data de 05 octombrie 2022, iar GȚ „Onofrei Alexei”, reprezentată de avocatul Tatiana Voloh, a depus cerere de recurs la data de 02 noiembrie 2022, astfel ambii recurenți s-au conformat prevederilor legale, declarând recurs împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de

recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu

conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de către SRL „Alsar Grup”, reprezentată de avocatul Natalia Vladimirov și de GȚ „Onofrei Alexei”, reprezentată de avocatul Tatiana Voloh, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Alsar Grup”, reprezentată de avocatul Natalia Vladimirov și de Gospodăria Țărănească „Onofrei Alexei”, reprezentată de avocatul Tatiana Voloh.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh